

rigtige Oplysninger om disse Forhold. Endelig omtaler Artiklen September-Rekonstruktionen af Landmandsbanken. Det er selvfølgelig ogsaa af Vigtighed for den amerikanske Finansverden at være underrettet herom og at være rigtigt underrettet. Jeg behøver neppe at sige, at Artiklen giver en — jeg havde nær sagt: selvfølgelig — usømmelig Redegørelse for Landmandsbank-Situationen. Der staar i den bl. a., at der hersker almindelig Tillid til den nye Ledelse, og at de gamle Aktionærer har Udsigt til at indvinde 70 pCt. af deres Aktier i de kommende Aar.

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede Medlems Betragtninger ligger noget fjernt fra Spørgsmaalet om Importregulering for Fodtøj.

Holstein: Det er dog af stor Betydning her, hvor det selv af den højtærede Handelsminister er erkendt, at Spørgsmaalet om vort Forhold til Udlandet er af principiel Betydning for Spørgsmaalet om Importreguleringens Opretholdelse, Spørgsmaalet om, hvilke Vanskeligheder der kan opstaa som Følge af vor handelspolitiske Holdning og Stilling overfor Udlandet. Jeg tror, at netop det foreliggende Tilfælde bidrager til at belyse, af hvad Art mange af de Vanskeligheder er, som paaberaabes at være Hindringer for aktive Kriseforanstillinger fra dansk Side. Men jeg skal fatte mig i stor Korthed om dette Forhold. Jeg vil blot spørge det høje Ting, hvilket Indtryk det tror man i amerikanske Bankkredse maa faa, naar man umiddelbart efter, at denne Redegørelse om Landmandsbanken har staaet i et anset amerikansk Blad, faar at vide, at Landmandsbanken er krækket uhjælpelig sammen, og at hele Præferencikapitalen er tabt. Saaledes er de officielle Meddelelser, der gives den amerikanske Regering og den ledende amerikanske Finansverden. Jeg tror, at det har Interesse at fremhæve dette for netop at vise, hvorledes saadanne Vanskeligheder fremkommer, som den højtærede Regering paaberaaber sig fra Udlandets Side, og hvilken Skade det gør, at den højtærede Regering og dens officielle Repræsentanter svækker dens egen Stilling, naar den skal forhandle med Udlandet, for derom kan vi vel neppe være uenige, at selv om 9. Juli-Princippet maaske nok kan passere ustraffet i vort hjemlige politiske Liv, egner det sig ikke til international Anvendelse. En Regering, der vil prøve derpaa, gaar til handelspolitiske

Forhandlinger med de daarligst mulige Forudsætninger for at kunne hævde vore Interesser i det udenrigske Samkvem. Jeg tvivler ikke om, at der i det kommende Udvalg vil blive plæderet med Alvor om de store Vanskeligheder og de uovervindelige Modsætninger, som Regeringen har mødt i Udlandet paa Grund af den 7. Maaneders Importregulering, men jeg er lige saa lidt i Tvivl om, at disse Vanskeligheder fortrinsvis skyldes den højtærede Regering selv, dens partipolitiske Vrangvillie, dens administrative Uduelighed og dens svækkede Prestige.

Den svejtsiske Beretning, som den højtærede Handelsminister omtalte i Fredags, indeholder, saa vidt jeg kan se, ikke meget af egentligt nyt. Man vidste i Forvejen, at den svejtsiske Regering i Foraaret 1921 havde gennemført Importreguleringsforanstaltninger, og at disse Foranstaltninger var blevet fortsat. Man vidste med andre Ord, at den svejtsiske Regering havde fundet disse Foranstaltninger formaalstjenlige, og Beretningen indeholder en Redegørelse for de administrative Enkeltheder ved Reguleringen i Svejts. Men den indeholder desværre ikke nogen som helst Oplysning om de eventuelle Indsigelser, der maatte være fremkommet overfor den svejtsiske Regering fra Udlandet mod disse Kriseværnsforanstaltninger. Det maa nemlig huskes, at samtidig med Reguleringen eller ganske kort efter blev der foretaget meget betydelige Ændringer i den svejtsiske Toldlov. Der blev foretaget en indgaaende Toldrevision. Der blev indsat nye Toldsatser baade af fiskal og af protektionistisk Karakter, og at dette ikke skulde have medført nogen som helst Vanskeligheder eller nogen som helst diplomatiske Forhandlinger mellem den svejtsiske Regering og Udlandet, er dog neppe sandsynligt. Den erhvervsøkonomiske Politik i Svejts, er, saa vidt jeg kan se, intimt sammenknyttet med Landets hele Skatte- og Finanspolitik, og vil man danne sig et virkelig korrekt Billede af den erhvervs-mæssige Situation dernede, maatte man ogsaa have et nogenlunde klart Billede af Landets Skatte- og Finansvæsen. Men Beretningen giver ikke den mindste Antydning af et saadant samlet Billede af den svejtsiske Erhvervssituation. Hvad Beretningen giver, er simpelt hen dette: en værdifuld Belæring om, at ledende Politikere i Svejts ikke er Principryttere, men Politikere, som har handlet, handlet hurtigt og handlet maalbevidst, for at redde vigtige Erhverv fra Undergang. Det er